

[Ministeren for Grønland.]

bare, bl. a. fordi der på udstederne skal bruges batterimodtagere.

Til slut kan jeg oplyse, at ministeriet som en midlertidig foranstaltning fra efteråret 1964 agter at tilbyde et meget betydeligt antal unge i alderen 14-18 år at komme herved med henblik på et efter- og ungdomsskoleophold, hvorunder der vil blive lagt megen vægt på undervisning i dansk.

Rosing: Jeg takker for den højtærede ministers svar, som jeg stort set kan erklære mig tilfreds med. Jeg vil dog gerne gøre et par bemærkninger om anvendelsen af moderne teknik i udstedsundervisningen. Jeg ved meget vel, at det vil komme til at koste en hel del penge, men jeg tænkte i den forbindelse på, om ikke en forhandling med den højtærede ministers kollega, ministeren for kulturelle anliggender, kunne bewirke, at Danmarks radios skoleradio ville stille sine udmærkede medarbejdere og sit tekniske anlæg til rådighed for et samarbejde om optagelse af de nødvendige undervisningsbånd. Dette ville vel kunne billiggøre foranstaltningerne en hel del.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister om hans stilling hertil.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam):

Jeg kan hertil svare, at min indstilling til det forslag, som det ærede medlem hr. Rosing nu kom med i sit tillægsspørgsmål, er meget positiv, og jeg vil se på, om der skulle være sådanne hjælpemidler som anvist at hente hos Danmarks radios skoleradio.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vivike* til justitsministeren:

„Vil ministeren nærmere forklare, hvorfor han har grebet ind i en bødesag til fordel for en folketingsmand?“

Vivike: Ifølge oplysninger i dagspressen har den højtærede justitsminister grebet ind i en bødesag til fordel for et medlem af folketinget, idet han har påbudt en politimester ikke at rejse anklage i sagen. Så vidt jeg er orienteret, drejer det sig om en ren bagatel. Når jeg alligevel rejser spørgsmålet, er det, fordi jeg finder det uheldigt, hvis offentlig-

heden får det indtryk, at folketingets medlemmer ikke i samme omfang som andre kan rammes af lovens arm. Et sådant indtryk kan medvirke til at svække befolkningens tillid til folketinget. Jeg mener derfor, det vil gavne, hvis den højtærede minister får lejlighed til at fremkomme med en begrundelse for sin handlemåde i denne sag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af det ærede medlems spørgsmål kan jeg oplyse, at det er rigtigt, at den omtalte bødesag i oktober måned 1957 har været forelagt for mig. Det er derimod ikke rigtigt, som spørgsmålets formulering forudsætter, at jeg har grebet ind i sagen.

Sagen drejede sig om unndladelse af at anmelde flytning til motorregistret og blev på sædvanlig måde forelagt justitsministeriet med henblik på spørgsmålet om indhentning af det efter grundlovens § 57 nødvendige samtykke til tiltalerejsning. Begæring om et sådant samtykke skal ifølge en henstilling fra det høje tings udvalg for forretningsordenen fremsendes af justitsministeren og ikke af anklagemyndigheden.

Politimesteren oplyste, at det pågældende medlem af folketinget over for ham havde erklæret, at han ikke ønskede at vedtage nogen bøde, og politimesteren oplyste endvidere, at han under en eventuel retssag ville nedlægge påstand om en bøde på 30 kr.

Den folketingsmand, sagen drejer sig om, havde tidligere over for justitsministeriet besværet sig over politiets behandling af sagen om omregistrering af hans vogn i anledning af flytningen. Efter den af ministeriet foretagne undersøgelse måtte det antages, at der ikke, da en repræsentant for folketingsmanden gav møde på motor-kontoret nogle dage før udløbet af betalingsfristen for vægtafgiften, blev givet ham underretning om denne frist og om, at der påløb strafrenter ved betaling efter denne dato.

Under hensyn hertil og til sagens bagatelagtige karakter fandt jeg ikke fuldt tilstrækkelig anledning til at søge indhentet det høje tings samtykke til, at der blev rejst tiltale mod folketingsmanden.

Lad mig for en ordens skyld tilføje, at folketingsmanden på intet tidspunkt havde